

Biên soạn - vẽ tranh:
NGUYỄN NHƯ QUYNH

Cô Bé Quàng Khăn Đỏ

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

1. Ngày xưa, tại một làng nọ, có một cô bé rất dễ thương, mọi người đều quý mến cô. Nhưng người thương yêu cô nhất vẫn là bà ngoại. Một hôm, bà tặng cô một tấm khăn quàng bằng nhung đỏ. Cô bé đã xinh, quàng chiếc khăn tôn nước da hồng hào nên cô lại càng xinh hơn.

2. Từ đó đi đâu cô cũng quàng chiếc khăn ấy nên mọi người gọi cô là Cô Bé Quàng Khăn Đỏ. Một hôm, mẹ bảo cô bé: “Con yêu! con mang bánh và chai rượu vang đến thăm bà. Đi ngay đi, bà đang rất mong con đây. Đi đường phải cẩn thận, đừng mãi chơi la cà dọc đường con nhé!”. Cô bé vâng lời mẹ, xách giỏ đi và không quên mang theo chiếc khăn đỏ rồi vẫy tay chào mẹ.

3. Nhà bà ngoại ở xa mãi giữa rừng. Đi đến bìa rừng, cô bé gặp một con sói. Thấy cô bé dễ thương, Sói đơn đả bắt chuyện: “Chào cô bé có chiếc khăn đỏ! Cô bé đi đâu sớm thế?”. Khăn Đỏ thật thà đáp: “Cháu đến thăm bà ngoại. Bà cháu sống một mình ở ngôi nhà đằng kia kìa!”

4. Sói lần la trò chuyện với cô bé. Cô bé chưa bao giờ gặp Sói nên không biết Sói vô cùng xấu xa và độc ác. Đi một quãng cô thấy hoa nở rộ muôn màu rực rỡ. Cô hớn hờ nói: "Mình hái ít hoa tặng bà, chắc bà thích lắm". Sói vẫn bám riết cô bé. Nó nấp sau các gốc cây, theo cô từng bước. Sói nghĩ: "Cô bé đã chỉ cho ta chỗ bà ngoại. Ta sẽ đi đường tắt đến ăn thịt bà lão trước, chờ cô bé đến ta sẽ ăn thịt nốt".

5. Nghĩ vậy Sói đi đường tắt đến nhà bà ngoại, Sói gõ cửa, trong nhà hỏi vọng ra: “Ai đấy?” Sói bắt đầu giả giọng nói của Cô Bé Quàng Khăn Đỏ: “Cháu đây ạ! Cháu là Cô Bé Quàng Khăn Đỏ, cháu mang bánh và rượu đến thăm bà đây ạ”. Bà ngoại sung sướng bảo: “Cháu ngoan của bà đây à? Cháu thò tay mở chốt cửa vào đây với bà”.

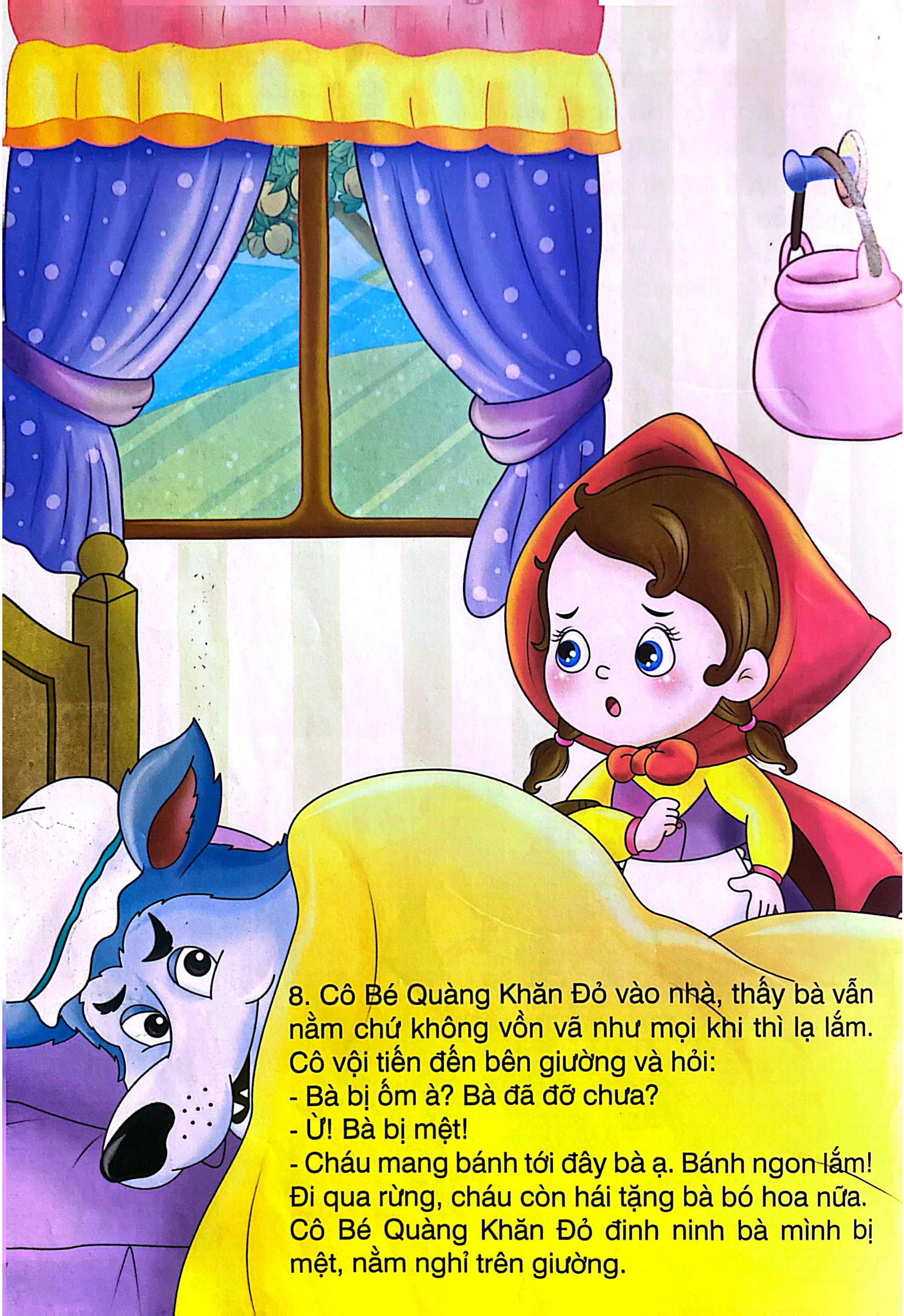

6. Sói mở cửa, xông vào. Bà lão hoảng sợ không kịp kêu, Sói vồ lấy bà. Miệng nó ngoác rộng, để lộ những chiếc răng nhọn hoắt, lưỡi nó đỏ lòm trông thật khủng khiếp. Đã ba ngày nay nó chưa được miếng nào vào bụng, nó rất đói nên vội vàng nuốt chửng bà lão. Sau đó Sói mặc bộ quần áo, trùm mũ đắp chăn của bà lão và lên giường nằm, kéo chăn kín mít người và chờ Khăn Đỏ đến.

7. Trong khi đó, Khăn Đỏ mãi mê hái hoa bắt bướm. Hái được một bó hoa to, cô mới nhớ tới bà. Tới nơi cô rất ngạc nhiên vì cửa đã mở. Cô kêu lên: “Cháu chào bà!”. Sói bắt đầu bắt chước giọng của một bà lão bị ốm khề rên rĩ: “Ài...đây?”. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ đáp: “Cháu đây bà ạ! Cháu đến thăm bà đây”.

8. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ vào nhà, thấy bà vẫn nằm chứ không vồn vã như mọi khi thì lạ lắm. Cô vội tiến đến bên giường và hỏi:

- Bà bị ốm à? Bà đã đỡ chưa?
- Ủ! Bà bị mệt!
- Cháu mang bánh tới đây bà ạ. Bánh ngon lắm! Đi qua rừng, cháu còn hái tặng bà bó hoa nữa. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ định ninh bà mình bị mệt, nằm nghỉ trên giường.

9. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ lại bên giường định đỡ bà dậy. Chợt cô bé hốt hoảng hỏi:

- Bà ơi bà! Sao tai bà to thế?

Sói đảo mắt chống chế:

- Tai bà to để nghe cháu nói được rõ hơn!

Thấy mắt của bà khác thường Khăn Đỏ lại hỏi:

- Sao mắt bà to thế

- Mắt bà to để nhìn cháu được rõ hơn!

10. Cô hỏi tiếp:

- Bà ơi bà! Sao tay bà to thế?

- Tay bà to để ôm cháu được chặt hơn mà!

Khi nói miệng Sói thò ra mép chặn để lộ những chiếc răng to và nhọn. Cô bé quá ngạc nhiên và sợ hãi hỏi:

- Ôi! Sao răng bà to thế?

- Răng bà to để ăn thịt cháu được nhanh hơn!

Sói vùng dậy. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ vội bỏ chạy. Nhưng mới được mấy bước đã bị Sói vồ lấy nuốt chửng cô bé vào bụng.

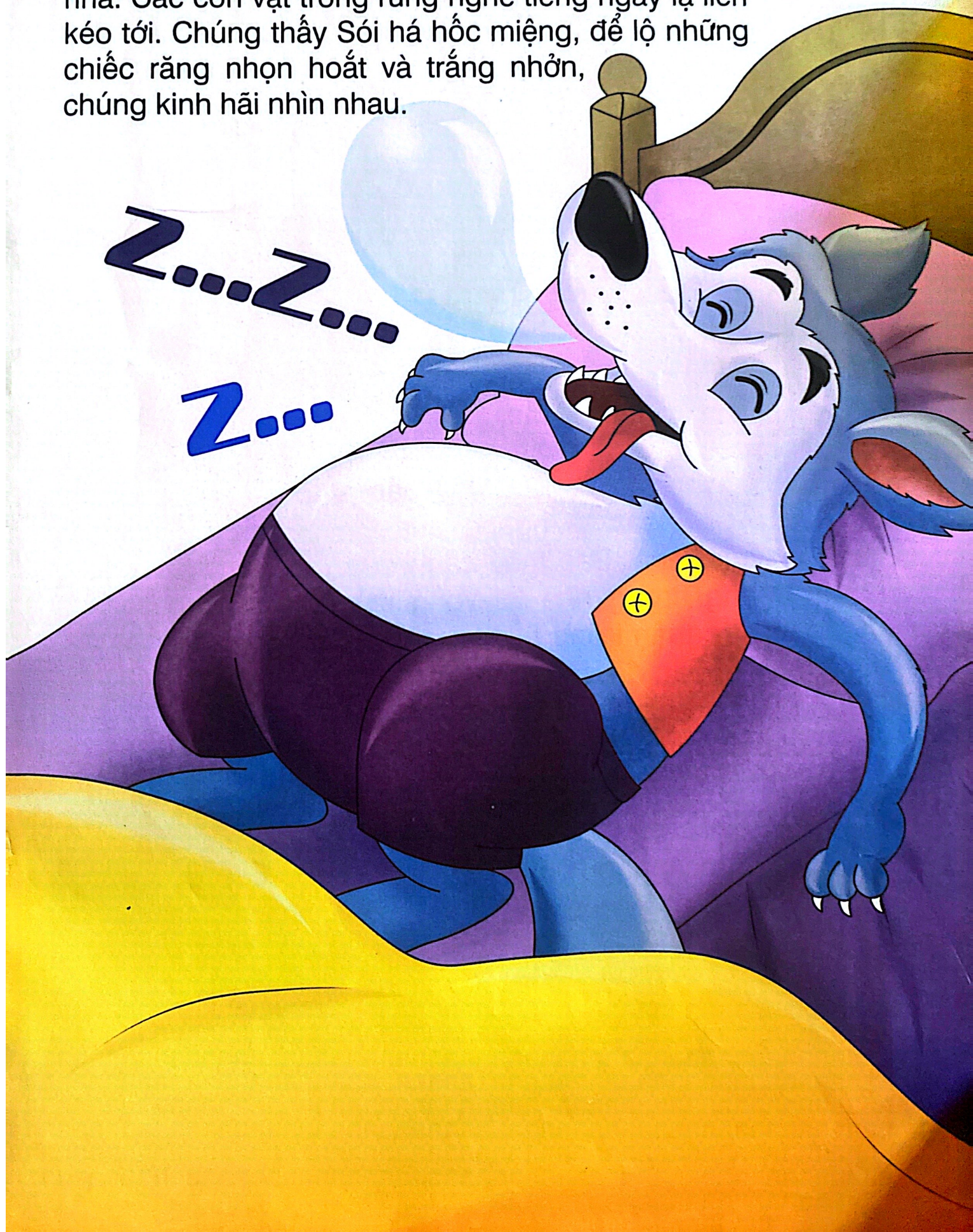

11. Nuốt chửng hai bà cháu Cô Bé Quàng Khăn Đỏ, Sói quá no, bụng nó căng phồng lên và nó thấy buồn ngủ. Sói lăn ra giường ngủ say và ngáy khò khò. Tiếng ngáy của nó rất to, ầm ĩ làm rung cả căn nhà. Các con vật trong rừng nghe tiếng ngáy lạ liền kéo tới. Chúng thấy Sói há hốc miệng, để lộ những chiếc răng nhọn hoắt và trắng nhợt, chúng kinh hãi nhìn nhau.

Z...Z...

Z...

13. Bác thợ săn quyết định tìm kéo, rạch bụng Sói. Nhát cắt thứ nhất đưa Khăn Đỏ ra ngoài, nhát thứ hai cứu được bà lão.

Hai bà cháu vô cùng mừng rỡ. Bác thợ săn nói:

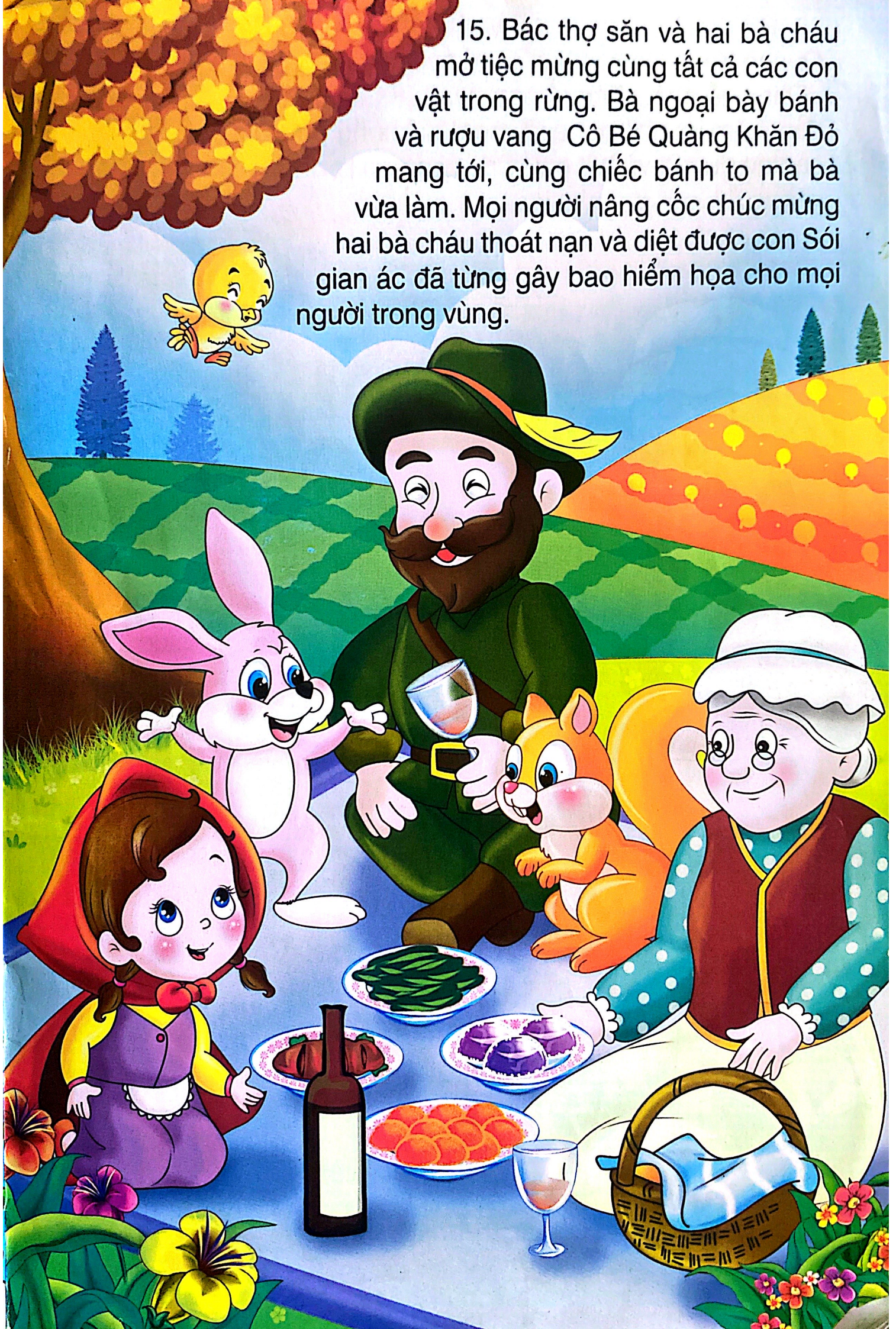
- Con Sói này rất ranh ma quỷ quyết, tôi săn nó mãi mà không được. Lần này tình cờ tóm được nó, ta phải dạy cho nó một bài học thích đáng.

14. Khăn Đỏ khuôn đá giúp bác thợ săn cho đầy vào bụng Sói trong khi nó vẫn ngáy khò khò. Sau đó bà lão dùng kim chỉ khâu kỹ chỗ bụng Sói vừa bị rách. Một lát sau Sói tỉnh giấc. Nó định chạy vào rừng nhưng bụng đá nặng quá khiến nó không thể nào đi nổi, nó lăn đùng ra kêu khóc âm ỉ một hồi rồi kiệt sức mà chết. Hai bà cháu Khăn Đỏ và bác thợ săn rất vui mừng vì đã hết đời con Sói độc ác.

15. Bác thợ săn và hai bà cháu mở tiệc mừng cùng tất cả các con vật trong rừng. Bà ngoại bày bánh và rượu vang. Cô Bé Quàng Khăn Đỏ mang tới, cùng chiếc bánh to mà bà vừa làm. Mọi người nâng cốc chúc mừng hai bà cháu thoát nạn và diệt được con Sói gian ác đã từng gây bao hiểm họa cho mọi người trong vùng.

16. Đã đến lúc chia tay. Bác thợ săn đưa Cô Bé Quàng Khăn Đỏ về nhà. Bà ngoại âu yếm dặn:
- Cháu về nhé, cháu ngoan của bà! Lần sau khi đến thăm bà nhớ nghe lời mẹ dặn không được la cà dọc đường và bắt chuyện với người lạ nhé.

Còn em, em có hay la cà như Cô Bé Quàng Khăn Đỏ không?

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng biên tập: Bùi Thị Lâm Ngọc

Biên tập:

Nguyễn Văn Lùng

Tác giả:

NGUYỄN NHƯ QUỲNH

Trình bày:

Công ty TNHH IN THƯƠNG MẠI TUẤN VIỆT

Theo dõi in:

HOÀNG VĂN TUYẾN

Thực hiện liên kết :

Công ty TNHH IN THƯƠNG MẠI TUẤN VIỆT

CÔ BÉ QUÀNG KHĂN ĐỎ

In 10.000 cuốn, khổ 17x24 cm tại công ty TNHH in thương mại Tuấn Việt

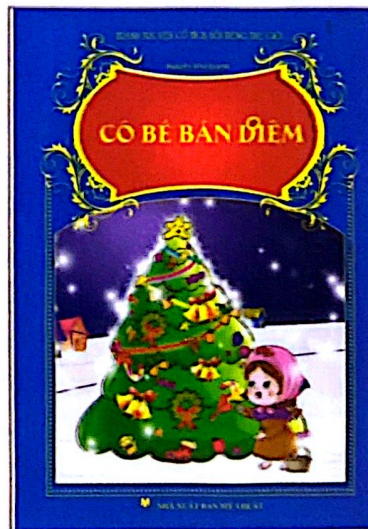
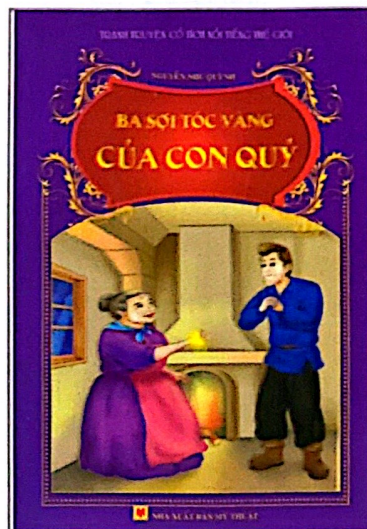
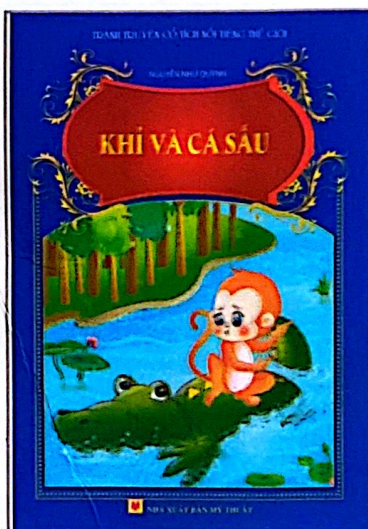
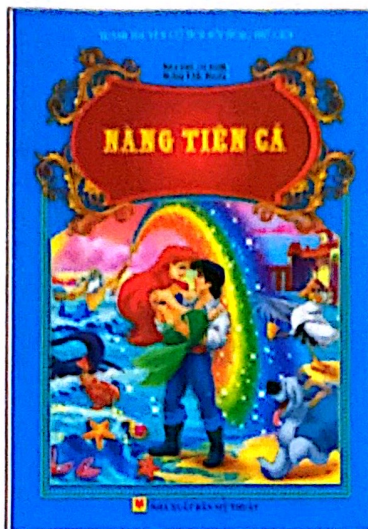
Địa chỉ: Xã Phương Đình - huyện Đan Phượng - Hà Nội

QĐB-ĐoN số 182. Xác nhận ĐKXB số: 576-2020/CXBIPH/14-17/ĐoN,

Cục xuất bản, in và phát hành xác nhận ngày 03 tháng 3 năm 2020. In xong và nộp lưu chiểu. Năm 2020

Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế **ISBN: 978-604-52-9040-8**

TRÂN TRỌNG GIỚI THIỆU

tuenviet **printing**

Công ty In Tuân Việt giữ bản quyền công bố tác phẩm
mọi tổ chức cá nhân muốn sử dụng tác phẩm dưới mọi
hình thức phải được sự đồng ý của chủ sở hữu quyền tác giả.

ISBN: 978-604-52-9040-8

Giá: 12.000đ